

CUPRINS

Introducere 11

Prolog 15

CAPITOLUL ÎNȚĂI

Din ce este alcătuit Universul? 29

CAPITOLUL AL DOILEA

Posuta către o altă lume 81

CAPITOLUL AL TREILEA

Din conștiință se năște totul 95

CAPITOLUL AL PATRULEA

Lumea se va schimba într-o singură clipă 111

CAPITOLUL AL CINCILEA

Un surse ce îmbrightează lumea 161

Epilog 179

Despre autor 183

CAPITOLUL AL DOILEA

Poarta către o altă lume

Acum, să vrea să vă rog să lăsați acasă cărțile din mână, să vă turnați un pahar cu apă și să îl aruncați pe masă, în fața dumneavoastră. (Sau, dacă nu se poate, imaginați-vă că ați făcut-o).

Ce vedeti în pahar?

Puteți vedea încăperea în care vă aflați, peisajul de pe ferestre și puții simți întreaga atmosferă din jur - toate acestea surprinse de apa din pahar.

Apa este atât de banală încât nu reorii sămătam să ne gândim la ea. Deși o beem, ne spălam și o folosim la gătit în fiecare zi din viață, puține persoane își petrec mult timp reflectând serios asupra apei. Probabil că nimic nu este mai misterios decât apa.

Unul dintre cele mai misterioase lucruri despre apă este simplul fapt că gheata plătește în ea. La altă substanță care trece de la starea lichidă la cea solidă, crește densitatea

MISERILE ASCUNSE DIN APĂ

moleculelor și a atomilor care formează masa solidă, iar respectiva substanță devine cea mai grea. Înăi particulele apăi se aliniază într-un mod extrem de regulat, cu multe spații largi între ele. Când gheata se transformă din nou în apă, particulele devin de suțe de mii de ori mai active. Particulele fiind mai active, spațiile acelea se umplu, ceea ce face apă în stare lichidă mai densă și mai grea decât cea din stare solidă.

Apa are cea mai mare gravitate la 4°C (397f). Aceasta este temperatura la care particulele active de apă umplu spațiile libere din structura moleculară. Pe măsură ce temperatura crește, particulele devin și mai active, ceea ce duce la scăderea densității.

Din acestui cauză, indiferent că de joasă este temperatura deasupra unui lac (sau a oricărui altă apă), temperatura de la fundul apelor rămâne constantă, la 4°C . Cu urmare, viațuitoarele din lac pot supraviețui iernilor lungi, sub gheăzi.

Dacă apă să ar compună ca celelalte substanțe, iar gheata să ar scufunda la fund, ce să ar întâmpina? Probabil că noi nu am fi aici. La fiecare scădere de temperatură, fundul lacurilor și al oceanelor ar îngheța și tramele viațuitoarele ar mori.

Datorită faptului că gheata plutește, chiar și atunci când suprafața apelor este acoperită de gheăzi, mediul biologic de sub gheăzi permite continuarea vieții.

De asemenea, apă are capacitatea unică de a dizolva alte substanțe și de a le purta cu sine. Gândiți-vă că de

POARTA DINTRAE O ALTĂ LUME

multă materie poate fi dizolvată în apă și că de dificil este să se scadă apelul stării inițiale de puritate. În instalațiile tehnice semiconductoare și în fabricile chimice se folosesc purificatori speciali pentru apă pentru păstrarea apelui foarte pur, dar din momentul în care această apă este pusă într-un vas din plastic (sau din aproape orice alt material), impuritățile încep să se dizolve. Este deosebit de dificil să păstrezi apă în stare perfect pură. Nu vă veți mira să urmăriți că până și apă de la robinet și cea din râurile ce par perfect curate, conțin multe impurități și minerale.

Această capacitate a apel de a dizolva alte substanțe creaază un fel de „supă a vieții” care apropioanează oamenii cu substanțele hidrocarbur nevoie vieții. Această apă a devenit locul de naștere al tuturor viațimilorlor de pe Pământ.

Întradevară, apă este forță care crează și dă viață. Fără apă, particulele nu s-ar amesteca și nu ar circula. Apa a creat lucru pe Pământ și tot ca a dat naștere credinței - rezultatul fiind o planetă ce aburdează de viață.

O credință străveche spune că acolo unde este apă, este și viață. În Japonia, locul de unde izvoră apă din pământ era considerat sacru și de un nivel energetic înalt, ceea ce îl facea locul ideal pentru ridicarea unui altar. Acele locuri au fost, de asemenea, numite sacre datorită „puselor de energie” care emitea, iar aceste locuri s-au dovedit aproape întotdeauna ca aflându-se deasupra unor ape subterane.

MISERELE ASCUNSE DIN APĂ

Apa este mama vieții și, în același timp, energia vieții, datorită caracteristicilor sale unice.

Cercoșările mele în misterele apelor mi s-au făcut să mi gândesc că apa nu aparține acestui Pământ.

De ce cred că există apă pe Pământ? Cele mai multe explicații afirmă că atunci când s-a format Pământul, acum vreo 4,5 miliarde de ani, apa s-a transformat în aburi, s-a evaporat și a produs picături care au căzut pe Pământ, formând astfel oceanele.

Însă totul a început ca naștere oceanului. Bulgării mari de gaze s-au adunat la un loc și au început să se rotească, formând o mină roșie. Resturile de praf și gaze s-au adunat și ele, alcătuind Pământul și celelalte planete din sistemul solar. Pe atunci, Pământul era încă o mină de magnific topori ce conținea hidrogen. Pe măsură ce magma s-a răcit, hidrogenul s-a evaportat în atmosferă printr-un proces formati.

Însă nu toți științei sunt de acord cu această teorie, iar unii propun alternativa radical diferită. Unul dintre aceștia este Louis Frank de la Universitatea din Iowa, care a sugerat că apa a ajuns pe acelasi planetă sub forma unor ghețari veniți din spațiu.

Profesorul Frank și-a început cercetările decădând să ne documenteze faptul că fotografările din sateliți arătau pete negre; a ajuns la concluzia că aceste pete negre erau acide comete clădiri pe Pământ.

Acese mini-comete sunt de fapt atinge de apă și ghețari clădiri mai bine de o sută de tone și care cad

POARTA CĂLARE A ALTĂI LUME

În atmosferă Pământului intr-o proporție de aproximativ cincisprezece pe mînat (sau zece milioane pe an). Terenul este acela că aceste mingi de gheăză au bombardat Pământul și acum patruzeci de miliarde de ani, formând mările și oceanele, iar acest fenomen continuă și în zina de azi.

Forța de gravitație a Pământului atrage aceste comete de gheăză în atmosferă, iar căldura soarelui le evaporează, transformându-le în gaz. În spațiul exterior, începând de la 55 de kilometri deasupra Pământului și până aproape de suprafață terestră, pe parcursul căderii, particulele de gaz se amestecă cu aerul din atmosferă și sunt suflare într-o parte și-n alta, căzând pe Pământ sub formă de plante sau ninsoare.

Acum cîțiva ani, a fost punemnic mediatizat un anunț făcut de NASA și Universitatea din Hawaii, care relatează că teoria profesorului Frank este într-adevăr veridică. Cu toate acestea, mai sunt încă mulți oameni de știință care refuză să accepte această nouă modalitate de a privi lumea.

Dacă noua abordare a chestiunii ar obține credibilitate pe scară largă, multe cărți din bibliotecile lumii ar trebui să fie rescrise. Ar afecta aproape toate teoriile științifice ce tratează viață pe acestă planetă, precum cea a originii omului și teoria evoluționistă a lui Darwin.

Este o idee universală acceptată aceea că nu poate exista viață în lipsa apăi, iar dacă acceptăm că apa, sursa oricărei vieți, a fost trimisă din spațiu, atunci, în mod

logic, ajungem la concluzia că toate formele de viață, inclusiv cea a ființelor umane, este de natură extraterestră.

Dacă continuăm cu această teorie a apăi, ca fluid de natură extraterestră, probabil vom putea înțelege mai bine numeroasele caracteristici neobișnuite ale apăi.

De ce plutește gheata? Cum de poate apă să dissolve atât de multe? Cum de poate un prosop să absurba apă, sfidării, apăsuri, legile gravitației? Privind apă ca nelicitudine pară din același lumen, misterioză astăzi ca și atunci care săn de apă pot părea mai ușor de înțeles.

Apă venită din spațiu - poate pare o idee exagerată. Dar nu vă să întreți imaginația? Încheindu-și lunga călătorie prin Cosmos, apă își începe următoarea fază de călătorie pe planetă noastră.

Blocurile de gheata ajung pe Pămînt, apoi se transformă în nori și, în cele din urmă, cad pe Pămînt sub formă de plouă sau ninsori. Apă scăză apoi morții, apă în pămînt, îmbogățindu-se în minerale, apoiiese din nou la suprafață. Din zări și curâne scăză evaporația apăi, aducând-o din nou în atmosferă pentru a fițera, din nou, nori.

Această apă și mineralele pe care le poartă cu ea pe durata acestui ciclu, fac ca viață să poată exista. Dioxidul de carbon din atmosferă se dissolvă în ocean, făcând posibilă fotosinteza și creând astfel un sistem ecologic perfect echilibrat.

Oceanul este locul unde, acum vreo 3.8 miliarde de ani, a apărut prima eclipsire de viață. Aceasta a devenit o

POARTA CĂLĂREASCA ALĂTURĂ LUMII

algi capabili de fotosintezi, ceea ce a dus la asigurarea primei provizi de oxigen. Ond��inal, interacționând cu razele ultramiolete ale soarelui, a înconjurat Pământul într-un fel de belu protector numit stratul de ozon.

Apoi, în urmă cu circa 420 de milioane de ani, viața a pleșit pentru prima oară afară din apă, eliberându-se din adâncurile oceanului cu ajutorul oxigenului și a stratului de ozon.

Se presupune că apariția strămoșilor noștri umanoizi s-a petrecut abia în urmă cu 20 de milioane de ani, în Africa. Dacă considerăm că istoria de 4,6 miliarde de ani a Pământului constituie un singur „an”, atunci ființa umană s-a născut la ora opt seara, în ultima zi a anului - totul fiind posibil datorită formării oxigenului și a stratului de ozon.

În fruntea casei a creat viața și îi-a permis să evolueze și să devină, bineînțeles, apa. Apa a putut face acestea deoarece are capacitatea singulară de a diafra substantele nutritive necesare vieții și de a le porta apoi din muri și cloruri plină în oceană.

Așa că următorul lucru despre care ne întrebăm este dacă acestași grandioasă dramă a vieții este doar un accident. Când ne gândim la povestea a cinci istrigi și început în vremuri atât de îndepărtate încât ne simțim imaginajia împovărată, când ne gândim la nașterea vieții pe acestași planetă și la modul de creare a unui sistem perfect care a îngăduit evoluția, nu putem să nu speculăm

și să nu simțim că, în tristeza acestora, este implicată cununa o intenție malefică.

Kazuo Munkami, profesor emerit la Universitatea Tsukuba, a devenit cunoscut în întreaga lume pentru interpretarea pe care a adus-o codului ADN, numit *senin*. Părerea lui despre această chestiune este că, ca că înțelegi mai profund ADN-ul, ca astăzi îl obligă să simți că admisi că cineva unuim a juca un rol în înregăștarea tuturor informațiilor amintințite și sofisticate într-un spațiu astăzi de mic. Termenul pe care îl folosește pentru a descrie această existență este *cera mărey*.

Grandioasa dramă a apel și a vieții nu poate fi explicată dacă excludem existența a cerii mărej. Povestea se desfășoară chiar și astăzi, după scenariul scris de intențiile mărețe ale Cosmosului.

Ce informații a adus cu ea apa din trecut când a pătrist spațiul cosmic și a căzut pe Pământ? Putem presupune că purta în ea programul necesar dezvoltării vieții. Acum sper că începeți să aveți o imagine mai clară despre ce înseamnă viața.

Apel care cade din cer îl trebuie zvici sau căză să fie de așa să se infiltreze în pământ și să devină apă subterană. Joan S. Davis de la Universitatea Tehnică din Zürich a făcut, după de circa treizeci de ani, cercetări asupra apel de riu din Elveția, pe care o numește apă fojdeșoasă. În schimb, apă care a căzut de curând, o numește apă sănătoasă.

POARTA CĂRTEI O ALTĂ LUME

Clodind pe Pămînt, întrînd în pămînt și reieșind apoi, apa adună informații de la diversele minerale și devine înțeleșătoare.

După cei trei ani în care a fost profesor, Ioan s-a retras de la universitate, iar acum creștește pe cale propria. Azi avut ochiul să facă o prezentare altuielor de ea la un simpozion din Elveția. Ceretările ei se concentrează pe purificarea apelor. Sistemul actual de aprovizionare cu apă transportată prin țevi lungi are ca urmare o apă nu prea sănătoasă pentru trup. Când apa este expusă la presiune ridicată și curgând în linie dreaptă prin țevi, legăturile apelor se sfârșesc, pierzând mineralele.

Prin urmare, Ioan și-a îndreptat atenția spre a găsi căi simple de aprovizionare cu apă sănătoasă pentru un număr cât mai mare de oameni, inclusiv pentru cei sănăti. Una dintre propunerile ei este folosirea cristalelor: când sunt introduse în apă cristale mici de gheăză, minerațile din apă se păstrează, iar, astfel, apa aceasta va ajuta la creșterea unor recolte mai bogate. Ioan a făcut, de asemenea, cercetări în vederea îmbunătățirii calității apelor folosind magneti și inventând roboțete care să dea apelor o mișcare circulației. Pe vreme să descoporește cum se poate introduce mișcarea naturală a apelor în sistemul de aprovizionare cu apă.

Iată ce are de spus despre cercetările ei:

Am auzit că mulți lume se interesează de cercetările tale asupra cristalelor de gheăză.

MISIUNILE ASCUNSE DIN APĂ

Cred că aceste cercetări le vor aduce oamenilor multe sugestii importante. Una dintre ele ar fi respectul crescut pentru apă. Altă ar fi realizarea faptului că apa răspunde chiar și celei mai subtile energii. De asemenea, vreau să le aduc la cunoștință oamenilor de știință și autorităților că, la momentul actual, nu este alcătuit apropo- nici o sună din bani pentru studiul apelor.

Consider că cercetările noile pot fi folosite în domeniile sănătății și ale îngrijirii medicale. Nu prea există interes pentru importanța caracteristicilor fizice ale apelor. De exemplu, se spune că apa minerală este sănătoasă, dar puțini știu că mineralele din apa minerală pot dilua ștererelor. De asemenea, apa minerală carbonizată are aciditatea ridicată, ceea ce este neșanțios pentru trup. În orice caz, ar trebui să înlocuim apa îmbuteliată cu apa curgătoare, naturală. Apa vea să fie liberă.

Jean ne mai transmite următoarele cuvinte:

Ce consemnat acum este să ne redescoperim dorința de a trata apa cu respect. În cadrul culturii noastre moderne ne-am pierdut atitudinea respectuoasă față de apă. În Grecia antică, oamenii omagiazeau cu adevărat apa și multe legende grecești se bazează pe protecția apelor.